

Loser

tekst: Simone Slotboom
illustratie: René Arnoldi

Ik heb een buil op mijn rechterschouder. Het lijkt wel een kamertje voor mijn hersens waar ze niet inpassen. Mijn moeder zegt dat ik wel hersens heb, maar ze niet gebruik. Misschien is het een soort wachtkamertje voor als je dom bent geweest. Ik kreeg hem toen ik uitgleed op het gras en mijn hoofd tegen de doelpaal stootte. Dat was niet de bedoeling. Maar helaas, pindakaas. Ik wilde de bal mooi stoppen, net zoals keepers op tv dat doen. En mijn opa. Mijn opa is ook keeper en op zondag heeft hij altijd een wedstrijd. Mijn oma vindt dat niet zo leuk. Ze heeft een hekel aan voetballen. Ze zegt altijd dat hij in voetbal gelooft in plaats van in god. Vandaar dat hij op zondag naar het voetbalveld gaat en niet naar de kerk. Ik geloof wel in god: in Jesus en in Toetanchamon, maar ik ga liever met mijn opa mee naar het voetbalveld.

Winnen, daar gaat het om bij een wedstrijd. Als je niet wint, ben je een loser. Mijn moeder zegt dat het maar een spelletje is en dat meedoen belangrijker is dan winnen. Maar ze is een beetje suf. Zelfs trainers worden ontslagen als spelers het verprutsen. Wat een pech, trainer weg. Niemand wil een loser zijn, maar om te winnen moet er ook iemand verliezen.

Ik doe altijd alsof ik speel voor een vol stadion dat mij toejuicht: 'Hoor, mijn publiek roept al.' 'Ja, ze roepen 112.'

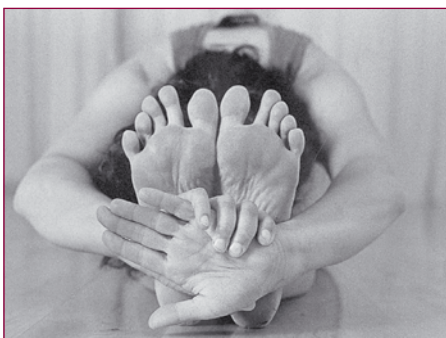
Die grap heb ik pas op tv gehoord en past wel bij mij. Eigenlijk ben ik ook een loser, maar ik doe soms alsof ik cool ben. Dat is niet zo moeilijk. Op tv zie je hoe stoere jongens lopen en dat doe ik gewoon na. Als ik weer eens per ongeluk struikel,

scheld ik gewoon de stoeptegels uit voor dwarsligger. Dan roep ik wat woorden die van mijn moeder absoluut niet mogen en dus superstoer zijn, zoals: godverdomme, kut, shit en nog een paar en schop daarbij drie keer in de lucht met gebogen knie en een beetje kromme rug. Makkie.

Mijn moeder koopt ook stoere kleren voor me, maar daar word ik niet echt vrolijk van. 's Ochtends liggen ze al voor me klaar. Elke dag een nieuw stapeltje. Maar ik heb liever altijd hetzelfde aan. Als ik 's avonds mijn pyjama aan doe, moet ik mijn gedragen kleren in de wasmand stoppen. Gesorteerd op kleur. Eén mand voor wit, één voor donker en één voor rode spullen. Gek word ik ervan, dus ik laat alles lekker op de grond in mijn kamer liggen en trek het de volgende dag weer aan. Zodra mijn moeder dat ziet, moet ik me onmiddellijk omkleden. Maar daar verzijn ik dan iets op. Bijvoorbeeld: 'Geen tijd, anders kom ik te laat op school. Ik moet ook nog ontbijten. De juf vindt het niet goed als ik dat oversla.' Lastige vragen stellen werkt ook prima. Zoiets als: 'Waarom zijn kleren eigenlijk zo belangrijk voor je? Volgens jou gaat het toch om de binnenkant, niet om de buitenkant?'

Mama was als kind ook een beetje een nerd. Volgens haar heette dat vroeger gewoon studiebol. Maar ze heeft wel op school gezeten met Edgar Davids. Die is pas cool. Hij zat bij haar broer in de klas. Dat is mijn oom. Ik wil graag een handtekening, maar mijn oom heeft het erg druk en Edgar Davids ook. Alle grote mensen hebben het altijd druk. Soms vraag ik waarmee, maar dan hebben ze het zelfs te druk om antwoord te geven. Op school heb ik een keer gezegd dat ik het te druk had om mijn opdrachten te maken. Toen kreeg ik strafwerk. ◀

advertentie

IYENGAR YOGA ZEEBURG

WWW.YOGABER.NL

Voor een soepel lichaam
en innerlijke kracht

- Maandag t/m zaterdag elke dag lessen
- 4 gecertificeerde leraren
- Verschillende niveaus
- Kinder- en jongerenlessen
- Nu ook therapeutische lessen

KNSM-Laan 303

bel voor proefles
06 - 254 716 15